

vilde gaa den Vej, men blot at man mulig kunde blive nødt dertil, og for at befri Hospitalet for denne Nødvendighed, men dog til Gjengæld ogsaa for at fikke sig, at Bevillingen bliver til Fordel for udenbys Patienter samtidig med, at den bliver en Lettelse for Hospitalets Budget, er det, at Udvalgets Flertal har ment at burde redigere den paa den Maade, som er foreslaaet. Vædringsforslaget Nr. 145, som gaar ud paa at negte Tilskudet til Fødselsstiftelsen, er en simpel Konjektens af Udvalgets Holdning ifjor. Man forlangte den Gang, at Kjøbenhavns Kommune skulde gjøre et lignende Tilskud, Ministeren har forhandlet med Kommunen derom, men Kommunen har vægret sig derved, og Flertallet kan ikke erkjende, at dette er fket med Rette. Kjøbenhavns Kommune har utvivlsomt mere Interesse af Fødselsstiftelsen end det øvrige Land, og der er derfor al mulig Grund for den til at bidrage til den. Naar den ikke vil det, er der heller ikke nogen Grund for Staten til at gjøre det. Jeg hørte ikke, om den meget ærede Formand satte § 26 med under Forhandling.

Formanden (Berg): So, Vædringsforslagene Nr. 256—59 høre med under dette Afsnit.

Ordføreren (Holstein): Bedrørende Vædringsforslaget Nr. 256 skal jeg blot bemærke, at den foreslaaede Nedsættelse er begrundet i, at man derigjennem har villet antyde paa den ene Side, at man ikke vil modsætte sig at støtte „Danst Folkemuseum“, men paa den anden Side, at man ikke kunde erkjende nogen vedvarende Forpligtelse for Statskassen til at gjøre det. Vædringsforslaget som at negte Tilskudet til Afholdelsen af et almindeligt Skolemøde behøver ikke nogen nærmere Begrundelse end den, der findes i Betænkningen, og at man ikke har tiltraadt Vædringsforslaget under Nr. 259 af Ministeren om at give Statstilskud til Udgivelse af et Værk, vedrørende forskjellige personalhistoriske og andre Oplysninger angaaende de første oldenborgske Konger, ligger tilbøielig i, at man ikke har kunnet erkjende hverken den store Betydning deraf, heller ikke det egentlige Tilfaende i denne anatomiske Fremvisning og Undersøgelser af de første oldenborgske Kongers Liv. — Jeg skal endnu blot med et Par Ord nævne et Punkt i Betænkningen, som ikke findes udtrykt i Vædringsforslag. I Betænkningen under Nr. 163 findes der en kort Bemærkning af Udvalget om Kontoen til Kvinders Uddannelse til Lærereinder. Jeg nævner den blot for at

henlede den meget ærede Ministers Opmærksomhed paa den. Den begjærede Sum af 5,000 Kr. har Udvalget ikke modsat sig, men efter de Oplysninger, som findes trykte i Betænkningen, har man anset det for urigtigt iaar at give denne Sum til Forøgelse af Portionernes Antal; thi efter disse Oplysninger er for Tiden de examinerede Lærereinders Antal i de senere Aar steget i en betydelig Grad, navnlig siden 1878. 1877 var Antallet 38 og i 1883 80; og det Tal 80 har omtrent været Kontingentet i de sidste Aar fra 1879, idet det vexler saaledes: 74, 79, 76, 73 og 80. I Forhold til Udsigten til Ansættelse og de Aaar, Lærereinderne kunne vente, har man anset det for tvivlsomt, om man for Øieblikket burde gaa til en Foranstaltning, som indeholdt en Opmuntring for Kvinder til at komme ind paa denne Vej. Derimod har man erkjendt, at de Portioner, der nu uddeles ved den nuværende Bevilling, ere uforholdsmæssig smaa, og man er derfor gaaet ind paa Forslaget under Forudsætning af, at det ikke anvendes til en Forøgelse af Portionernes Antal, men til en Forøgelse af deres Størrelse. — De øvrige Spørgsmaal, som ikke have fundet Udtryk i Vædringsforslag, men kun i Betænkningen, staa ikke i Forbindelse med det Afsnit, der nu er Gjenstand for Behandling, og jeg skal derfor opfætte at omtale dem til senere.

Thomsen: Jeg skal tillade mig at gjen-nemgaa de Vædringsforslag, med Hensyn til hvilke Mindretallet ikke har været enigt med Flertallet. Det første Vædringsforslag, nemlig det under Nr. 110, vedrører et Forslag, som Flertallet har stillet om, at Understøttelsen til visse Digtereinders og Forfatterereinders Opmuntring skulde nedsættes med 500 Kr. paa Grund af Frøken Pauline Worms Død. Dissensen mellem Mindretallet og Flertallet er her ganske overordentlig lille og egentlig væsentligst kun af formel Natur. Flertallet har opfattet Forudsætningen for Bevillingen ifjor paa den Maade, at den var given til 10 bestemte Forfatterereinder, og at hver af Bevillingerne vilde ophøre ved disses dødelige Afgang samt ikke kunde gives, undtagen efterat der havde været truffet paany særlig Afstale om dem mellem den hviterede Minister og Rigsdagen. Vi have opfattet Bevillingen paa den Maade, at den, efter at man havde afgjort ved Forhandling mellem Ministeren og Finansudvalget, hvilke de første 10 Personer skulde være, vedblivende skulde staa til Raadighed for Ministeren, saaledes at han efter sit Stjøn valgte den mest dertil egnede Personlighed, for saa vidt der overhovedet var nogen, der egnede sig